

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibvs Cvram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorvm, 1609

2. Cap. De Acceptione personaru[m], quæ committitur in beneficioru[m]
acquisitione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

in progressu iusta de causa mutat intentionem non peccat. Nauarr. loc. cit. Quoniam talis actus non habet malam circumstantiam.

Nona Conclusio. Si quis sit dignus ad regendum animas, appetere beneficia curata inferiora, siue Parochias, non est peccatum. Hec conclusio videtur esse contra S. Thom. 2. 2. q. 185. art. 1. Cuius doctrinam moderantur Scotus libr. 9. quæst. 7. artic. 3. Aurea Armilla & Caietan. in summa. verb. Beneficium. Contra dicta Conclusio. Ex Concilio Tridentino sess. 24. cap. 18. de reformat. vbi inuitat ad concursum beneficiorum curatorum: Quod fieri non posset, si appetitus esset malus. Hinc patet à fortiori, quod quis potest appetere & procurare beneficia sine cura, quando debitas habet conditiones.

CAPVT II.

DE ACCEPTIONE PERSONARUM, quæ committitur in beneficiorum acquisitione.

CONTINGIT vt plurimum ex acceptione personarum, quod indignæ persone promoueantur ad beneficia, quare paucis de hoc vitio dicendum.

Acceptio personarum, est iniustitiæ crimen in præsentem, quo in distributione beneficiorum

non causæ ad rem pertinentis, sed personæ, aliarumque eius qualitatatum habetur ratio: vel clarius & breuius ex Alexand. Halen. 2. part. quæst. 136. memb. 1. est iniustitia, qua præferitur persona personæ, propter causam indebitam.

Solet committi acceptio personarum, quando non merita earundem, morum honestas, aut scientia considerantur in ordine ad utilitatem Ecclesiæ; sed ea, quæ extrinsecus adiacent; ut sunt diuitiæ, amicitia, potentia, generis nobilitas, consanguinitas, seruitus, & huiusmodi.

Prima Conclusio. In collatione beneficiorum Ecclesiasticorum non raro contingit, acceptio personarum. 8. quæst. 1. cap. Moyses. & cap. Licet. & constat, quia multi prælati Ecclesiastici, & alij collatores ædificat Sion in sanguinibus; & ratione consanguinitatis, aut affectus carnalis conferunt beneficia, vel eligunt personas ad dignitates. cap. Graue nimis de præbendis.

Secunda Conclusio. Omnis qui sciens, aut debens scire confert beneficium indigno, aut eum scienter promouet ad beneficium Ecclesiasticum, mortaliter peccat. Caietan. 2. 2. quæst. 63. art. 2. Sotus lib. 3. de iustit. & Iure. q. 6. art. 2. Nauarr. de oratione, Miscellaneo. 35. & alij alibi. Quia læditur non solum charitas sed etiam iustitia, cum infidelis sit distributio
indig-

indigno facta. Eadem est ratio de eligentibus indignos.

Tertia Conclusio. Qui confert indigno beneficiū; vel similit̄ ad dignitates eligit, vltra peccatum mortale, quod committit, tenetur eū Ecclesiæ ad restitutionem omnium damnorum, quæ ex mala promotione, aut electione sequuntur, secundum communem Doctorum sententiam; quia læditur iustitia, & quæ causam damni dat, damnum dedisse dicitur.

Quarta Conclusio. Qui promouet, aut eligit indignum ad beneficium, aut dignum scienter omisso digniori, mortaliter peccat. Caietan. in summa verb. Beneficium. Sot. loc. cit. & alibi. Nauarr. Miscellan. 38. Quia quisque in conscientia digniorem tenetur eligere, quem nouerit secundum iudicium conscientiæ, secundum communem tam Theologorum, quam Canonistarum sententiam: quicquid Gloss. in can. licet. 8. quæst. 1. & in cap. Nobis de elect. & aliqui canonistæ contradicant. Canonistarum communem esse sententiam demonstrat Decius in cap. Constitutis. 2. de appellat. & attestatur Nauarr. loc. d. Quia humilmodi promotio est contra iustitiam distributiuam, vt tradit S. Thom. 2. 2. q. 63. art. 2. peccata autem contra iustitiam sunt mortifera secundum eundem ibidem. q. 59. art. 4. nisi exiguitate damni excusentur. Hanc conclusionem Caiet. & Sotus moderantur, quod in sum-

plicibus beneficijs solū venialiter peccet, qui promouet dignum postponendo digniorem.

Quinta Conclusio. Quando eligitur dignus omisso digniori collatio tenet, nec rescinditur. S. Thom. in d. quæst. 63. artic. 2. ad 3. communiter receptus, & constat capit. Cum olim. capit. Cum dilecti. de elect. & cap. Nonnulli. de cleric. non resident. & sic intelligenda iura, quæ videntur saltem requirere, vt dignus eligatur.

Ratio huius conclusionis redditur, quia aliàs quælibet electio pateretur calumniam, cum haud facilè sit iudicare semper quis dignior. Ex dictis in primis infertur cum mortaliter peccare, qui eligit aliquem, de quo non habet notitiam, siue per se, siue per alios: qui cum ipso conuersati sunt, secundum Panormitan. capit. Bonæ memoriæ. 2. de postulat. prælatorum, & capit. Scriptum. de elect. Quia talis non potest secundum suam conscientiam eligere bonum; aut meliorem, cum personam non nouerit. Informatio ergo recipienda de persona, quæ eligenda, aut cui beneficium conferendum. Deinde quando aliquis in collatione, aut electione bona fide, & sincero animo procedit adhibita diligētia morali secundum argumenta humana, etiamsi erret non eligendo, aut promouendo digniorem, non peccat mortaliter: quia iudicia humana diriguntur.

guntur humanis argumentis, quæ quandoque fallunt.

Sexta Conclusio. Collator beneficiorum Ecclesiasticorum præsertim habentium curam animarum, non statim atque sciuerit illa vacare, debet conferre: nec etiam primo supplicii absque consideratione vlla distribuere. Probatur Conclusio in primis iure naturali: Qui enim tenetur aliquid facere bene, debet præmittere id, sine quo illud fieri nequit, cap. Preterea, de offic. deleg. At ex superioribus constat, non posse fieri collationes bene, nisi in primis merita personæ cognoscantur, & considerentur, ac conferantur. Ad idem facit illud Apostoli. i. ad Timoth. 5. Nemini citò manus imposueris, vbi S. Thomas sic inquit. Agit de promotione, & monet. Quod sicut non debet cito punire: ita non debet cito promouere. Neq; communicaueris peccatis alienis. In quæ verba addit idem S. Thomas: Quis inordinatè promoueat, & ex hoc contingit peccatum eis, vel in plebe, hoc tibi imputabitur. Hæc etiam Conclusio manifesta est ex Concil. Trident. sess. 24. capit. 18. de reform. quod vult beneficia conferri per concursum, & examen. Vide pro hac Conclusione Nauar. in Miscell. 40. à nu. 3.

Septima Conclusio. Si quis confert beneficium consanguineo ratione sanguinis: vel

diuiti, aut potenti ob diuitias, & respectum humanum, committit acceptionem personarum, 8. quæst. i. capit. Moyfes. ex S. Hieronymo in cap. i. ad Titum. & ibidem in cap. Apostolica. & S. Thom. in d. quæst. 63 communiter recepto. Summistæ in verb. Acceptio personarum. & euidentis est ex descriptione acceptionis personarum posita. Quando autem cōsanguinei sunt æquè digni, atque reliqui sine acceptione. personarum prælatus potest eos præferre: Quia cæteris paribus est locus gratificandi ratione amoris: Nisi scandali periculum obsit. Eadem est ratio in electione.

CAPVT III.

DE PLVRALITATE BENEFICIORUM.

ANTE resolutionem notandum ex S. Thoma quodlib. 9. artic. 15. quod triplex est actionum ordo. Quædam enim deformitatem habent inseparabilem, vt mendacium, fornicatio, &c. Quædam sunt indifferentes; vt deambulare, ridere, &c. Quædam absolutè consideratæ habent quandam deformitatem adiunctam, si tamen debitis circumstantijs vestiantur licitè fieri possunt: vt occidere absolutè est illicitum, si quis tamen defensionis gratia, aut causa executionis iustitiæ occidat, licitum est.

Prima